

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1997-1998

4 DECEMBER 1997

Wetsontwerp tot uitvoering en aanvulling van de wet van 2 mei 1995 betreffende de verplichting om een lijst van mandaten, ambten en beroepen, alsmede een vermogensaangifte in te dienen

AMENDEMENT

Nr. 34 VAN DE HEER BOCK c.s.

Art. 12

Aan dit artikel een 4° toevoegen, luidende:

«4° In het nr. 10 worden de woorden «de leden van de raad van bestuur (...) alsmede de bestuurders» vervangen door de woorden «de Belgische leden van de raad van bestuur (...) alsmede de Belgische bestuurders.»

Verantwoording

Het amendement heeft tot doel in vennootschappen waarvan de aandeelhouders gedeeltelijk tot de openbare sector en gedeeltelijk tot de particuliere sector behoren, de bestuurders aan te wijzen op wie deze wet van toepassing is.

Zie:

Gedr. St. van de Senaat:

1-621 - 1996/1997:

Nr. 1: Ontwerp overgezonden door de Kamer van volksvertegenwoordigers.

Nrs. 2 en 3: Amendementen.

1-621 - 1997/1998:

Nr. 4: Advies van de Raad van State.

Nrs. 5 tot 7: Amendementen.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1997-1998

4 DÉCEMBRE 1997

Projet de loi exécutant et complétant la loi du 2 mai 1995 relative à l'obligation de déposer une liste de mandats, fonctions et professions et une déclaration de patrimoine

AMENDEMENT

N° 34 DE M. BOCK ET CONSORTS

Art. 12

À cet article, ajouter un 4°, rédigé comme suit :

«4° Au n° 10, le mot «belges» est inséré entre le mot «membres» et les mots «du conseil d'administration» ainsi qu'entre les mots «administrateurs» et «qui sont désignés.»

Justification

L'amendement a pour but de désigner plus précisément, dans les sociétés où l'actionnariat public et l'actionnariat privé se côtoient, les administrateurs qui sont soumis aux obligations de la présente loi.

Voir:

Documents du Sénat:

1-621 - 1996/1997:

N° 1: Projet transmis par la Chambre des représentants.

Nos 2 et 3: Amendements.

1-621 - 1997/1998:

N° 4: Avis du Conseil d'État.

Nos 5 à 7: Amendements.

Het heeft geen zin te proberen te omschrijven wat verstaan moet worden onder «een door de overheid aangewezen bestuurder». Er is geen objectief criterium om dat te doen. Daarom stellen wij voor het nationaliteitscriterium te hanteren om te bepalen welke bestuurders verplicht zijn een vermogensaangifte te doen. Dit criterium ligt voor de hand om verschillende redenen:

— Er wordt geen afbreuk gedaan aan de basisfilosofie van de wet die de financiële gevolgen van de uitoefening van een Staatsambt (in ruime zin) op het vermogen van de betrokkenen doorzichtiger beoogt te maken. Het is dus logisch dat de Belgische mandatarissen (in dit geval de bestuurders) worden beoogd. Het is de taak van de andere landen om hun onderdanen te verplichten soortgelijke aangiften te doen.

— Men voorkomt dat de door de overheid aangewezen bestuurders en de anderen verschillend behandeld worden, een verschil dat steunt op zeer vage criteria.

— Men voorkomt dat buitenlanders ontmoedigd worden om in België te investeren in een gemengde vennootschap. Wanneer een buitenlandse groep een belangrijke participatie neemt in een bedrijf, eist die groep een post van bestuurder om greep te krijgen op het bestuur van de vennootschap. Een buitenlandse bestuurder verplichten een vermogensaangifte in te dienen in België vormt een onbetwistbare rem op die investeringen, die voor ons bedrijfsleven nochtans van onschatbare waarde zijn.

Il est vain d'essayer de définir ce qu'est un administrateur public, il n'existe pas de critère objectif permettant de l'identifier. C'est pourquoi nous proposons d'utiliser le critère de la nationalité pour définir les administrateurs soumis à l'obligation de déclaration. Ce critère s'impose pour plusieurs raisons :

— On respecte la philosophie de base de la loi qui est de rendre plus transparent l'impact financier de l'exercice de fonction étatique (au sens large) sur le patrimoine des mandataires. Il est donc logique de ne viser que les mandataires (les administrateurs ici en l'occurrence) belges. C'est aux autres pays qu'il appartient d'obliger leurs ressortissants à procéder à des déclarations similaires.

— On évite une discrimination entre les administrateurs publics et les autres, distinction reposant sur des critères totalement flous.

— On évite de décourager les étrangers de venir investir en Belgique dans une société mixte. En effet, quand un groupement étranger prend une participation importante dans une société, il y exige un poste d'administrateur pour mieux appréhender la façon dont la société est gérée. L'obligation pour l'administrateur de devoir déclarer son patrimoine en Belgique est un frein incontestable à ces investissements pourtant si précieux pour notre économie.

Jean BOCK.
Claude DESMEDT.
Paul HATRY.